

Chorrol

helyi városi küldetések

Chorrol történetek.

Gyilkos veteményes (by D_niel)

Miután megszereztem a máguscéh ajánlását, gondoltam szétnézek ebben a városkában. Első utam a Grey Mare nevű, olcsónak tűnő csehóba vezetett, ahol megismerkedtem egy bánatos arcú farmerrel, Valus Odiil-al. Mikor rákérdeztem, hogy miért ilyen gondterhelt, azt felelte, hogy farmját, ami a város falain kívül található, folyton mindenféle lények támadják. Mivel a városi őrség nem segít, ezért családjilag szeretnék elintézni az ügyet. Két fia már harcra készen várja a zárdánál (ahová a volt uralkodó nyakláncát kellett leszállítani), ő maga is menne, de sajnos túlságosan öregnek érzi már magát az ilyesmihez. Megkérdezte, hogy nem lenne-e kedvem kisegíteni, persze némi jutalom ellenében. Igent mondtam, majd megkerestem a két fiút. A zárda előtt várakoztak, megértőnek bizonyultak, mikor elmeséltem találkozásomat az apjukkal. Miután összeismerkedtünk, a két fiú vezetésével elindultam a farm felé. Alig hogy megérkeztünk, már jöttek is a támadók. Goblinok voltak, három hullámban támadtak, de mi bátran kitartottunk, és megvédtük a farmot. Diadalunk után a fiúk visszaindultak a városba. Én megvártam, míg eltűnnek a kanyarban, majd kicsit megdézsmáltam a termést, sosem árt az alkimista alapanyag. Miután megszedtem magam, visszamentem az öreg gazdához, aki hálából nekem adta régi fegyverét, egy jégsebzéssel és jégsebzés elleni védelmet csökkentő mágiával felruházott tört.

Az eltűnt festmény nyomában (by D_niel)

Úgy gondoltam, ideje lenne meglátogatni a helyi kastélyt és a várost irányító testületet, hátha akad számomra valami jutalommal kecsegtető feladat. Nem is kellett csalódnom, a kastélyban élő bárónő a segítségemet kérte. Elsőre bagatellnek hangzott az ügy, egy festményt kellett megkeresnem, ami a nemrég meghalt férjét ábrázolja. Mivel láttam, hogy mennyire ragaszkodik a festményhez, és persze jutalomról is szót ejtett, úgy döntöttem, vállalom a feladatot. Arcán a remény halvány mosolya futott át, átadta a palota szobáit nyitó kulcsot, a lelkemre kötötte, hogy hallgassam ki az összes szemtanút, és stabil lábakon álló bizonyítékok nélkül vissza se jöjjenek hozzá. Neki is álltam rögtön a nyomozásnak, sorra vettem a lehetséges szemtanúkat. Közülük Laythe Wavrick, Orgnolf, Orok-gra-Ghoth és Chanel a kastélyban tartózkodott, Bittnel-et, a városi őrség parancsnokát már régebről ismertem, hatalmas, kétkezes pallosával a hátán szokott járőrözni a városban. Beszéltem az összes szemtanúval, majd összevettem a vallomásokat. Ellentmondást fedeztem fel Chanel, a redguard szakácsnő aznap esti tevékenysége körül, ezért úgy döntöttem, jobban a körmére nézek. A kapott kulccsal bejutottam a szobájába, és az egyik asztalon egy gyanúsán álcázott dobozban festő felszerelést találtam. A szakácsnő került érdeklődésem középpontjába, ezért még

egyszer megvizsgáltam a vallomásokat. Többször említették vele kapcsolatban a nyugati tornyot (West Tower), így egyből oda indultam. A többi toronyhoz képest nagy rendetlenség fogadott, és mikor alaposabban megvizsgáltam a helyet, a ládák mögött egy csapóajtót találtam. Lent nagy meglepetésemre egy festményt találtam, persze nem a lopottat, de ez is valami. Határozottan gyanússá vált szememben a szakácsnő, de úgy éreztem, a kirakós egy eleme még hiányzik. Még egyszer tüzetesen átvizsgáltam a szemtanúk beszámolóit, kizárólag a Chanelre koncentrálni. Az eredmény nem maradt el, egyik szemtanú említette, hogy látta aznap este az ebédlőben, így én is odamentem. Átvizsgáltam a termet, és az asztal sarkánál meg is találtam a harmadik bizonyítékot, a szőnyeg festékes volt egy helye. Kérdőre vontam Chanelet, aki bevallotta, hogy ő rabolta el a képet és átadott egy tekercset, ami a vallomását tartalmazta. Ezt odaadtam a bárónőnek, akit megdöbbenett a tettes kiléte. Majd ahogy megígérte, átadta fáradásaim jutalmát.

Árnyék Hackdirt körül (by D_niel)

Egyszer, amint visszatértem Chorrolba egyik növénysszedő körutamról, elbeszélgettem az egyik helybélivel, hátha történt valami érdekes, amíg távol voltam. A szokásos apróságok mellett beszélgetőtársam megemlítette, hogy a helyi vegyeskereskedés tulajdonosának, Seed-Neeusnak eltűnt a lánya. Ismertem az argóniai nőt, többször kereskedtem már vele, korrekt üzletfélnek bizonyult, ezért rögtön felkerestem. Amikor szóba hoztam a lányát, könnyes szemmel elmesélte, hogy Dar-Ma egy közeli városkába, Hackdirt-be indult, hogy néhány üzleti ügyet elintézzon. Hackdirt egy elzárt városka Chorroltól délre az erdőben, egyébként is ő maga szokott menni, de mivel rosszul érezte magát, a lányát küldte el. Azóta sem jött haza, pedig már régen vissza kellett érkeznie. Azt ajánlotta, kezdjem a nyomozást abban a kisvárosban, amit be is jelölt a térképen.

Hackdirt Chorroltól délre található, egy rom közelében. Magát a települést csak a legnagyobb jóindulattal nevezném városnak, egy templom, egy fogadó, főtér, pár ép és több romos ház alkotja Hackdirt-öt. A lakók sem bizonyultak vendégmarasztalónak, minden lakos egy buzogányt cipelt magánál. A modoruk is csiszolásra szorult, amikor érdeklődtem náluk Dar-Ma iránt, következetesen letagadták, hogy járt volna erre bármilyen argóniai. A városban mindenki furcsán összetartónak, idegengyűlölőnek tűnt, és mindenki egy bizonyos Felebarátok nevű szervezet vagy szekta tagjának mondta magát. Már éppen kezdtem feladni, hogy békés úton szót értek a helyiekkel, amikor találkoztam Jiv Hiriellel. Ő sokkal bizalomgerjesztőbbnek és közlékenyebbnek bizonyult, mint a többi városlakó. Megemlítette, hogy tényleg járt erre az argóniai, és nem szeretné, ha bármi baja esne. De most nem tud beszélni, keressem fel éjjel a házában. Éjfélig még sok idő volt hátra, gondoltam kipihenem az utazás fáradalmait, ezért betértem a helyi fogadóba. A tulajdonos pimaszul magas árat kért a szobáért, pedig ennél a fogadónál még a főváros börtöncellája is otthonosabb volt. Amikor megemlítettem az eltűnt argóniai lányt, szemmel láthatóan dühös lett és elhajtott. Felmentem a szobába, ami persze nem is szoba volt, hanem egy sarokba beállított ágy, és kardommal a kezemben el is aludtam. Elővigyázatosságom nem volt hiábavaló, pár óra múlva léptek zajára ébredtem. Az egyik helybéli úgy vélte, túl sokat kérdezősködtem, és buzogányát lóbálva meg akart szabadulni tőlem. Csatamágushoz méltóan fogadtam, tűzgolyóm és kardom segítségével legyőztem támadómat, majd tovább pihentem, ezúttal jóval éberegben. Éjfélkor felkerestem Jiv-et, kíváncsi voltam a mondandójára. Története meglehetősen érdekes volt. Évekkel ezelőtt egy légió vonult át a településen, felgyújtva több házat is. Nem sokkal ez után a helybeliek felfedezték, hogy nincsenek egyedül, mélyen alattuk élnek lények, bizonyos Mélységben Lakók (Deep Ones), akik segítséget nyújtottak a településnek, javakat adtak, de ennek meg is kérték az árát. Kultusz alakult a tiszteletükre, ez lett a Felebarátok nevű szekta. A

Mélységben Lakók a föld alatti barlangokban élnek, ahová minden épületből vezet már csapóajtó. A városiaknak bizonyos időközönként áldozatot kell felajánlani a Lakóknak, most éppen az argóniai lányt szeretnék feláldozni. Jiv hozzátette, nem szeretné holtan látni a lányt, de sok mindent nem tehet, mennie kell a Testvériség gyűlésére. Azért adott egy kulcsot, ami segítségével kiszabadíthatom a lányt, és javasolta, hogy a fogadóban lévő csapóajtót próbáljam. A tipp jó volt, a csapóajtótól nem messze megtaláltam Dar-Ma börtönét. Kiszabadítottam, visszaosontunk a felszínre, majd miután a lány megtalálta Blossom nevű lovát, visszaindultunk Chorrolba.

Megjegyzés: a küldetés egy easter egg, utalás a horror mesterének tartott Howard Phillips Lovecraft Árnyék Innsmouth felett című novellájára.

Távoli rokonok (by D_niel)

Egy alkalommal, amikor a város főterén szóba elegyedtem az egyik helyi lakossal, beszélgetőpartnerem megemlítette, hogy amikor Cheydinhalban járt, látta az egyik helyi lakost, Reynald Jemane-t, aki furcsa módon nem viszonzta köszönését. Már több helybélitől is hallottam ezt a pletykát, ezért gondoltam, utánajárok. Reynaldot a Grey Mare fogadóban találtam meg, éppen kedvenc foglalatosságának hódolt, italozott. Leültem mellé, szóba elegyedtem vele. Rögtön nekem esett, hogy soha nem járt Cheydinhalban. Mikor rájött, hogy nem akartam felelősségre vonni emiatt, megkért, hogy ötven arany ellenében derítsem ki, ki az, aki szórakozik vele. Elindultam tehát Cheydinhalba. Érkezésem után, rögtön az első városlakótól megkérdeztem, mit tud Reynald Jemane-ről. Azt válaszolta, nem hallott még Reynald Jemane-ről, de a Newlands Lodge fogadóban lakik egy Guilbert Jemane nevű breton férfi. Rögtön felkerestem hát az illetőt, aki nagyon meglepődött, hogy hírt kapott Reynaldról. Elmondta, hogy Reynald és ő ikertestvérek, még gyerekkorukban megtámadta otthonukat egy csapat ogré. Családjuk szétszakadt, őt egy kereskedő találta meg és hozta el Cheydinhalba. Nagyon megörült, hogy megtudta, él még a testvére, megköszönte, hogy értesíttem, és azonnal elindult Chorrolba.

Elvesztett örökség (by D_niel)

Chorrolba visszaérve felkerestem a Jemane testvéreket. Nagyon örültek, hogy egymásra találtak. Guilbert elmesélte, hogy régebben egy Weatherleah nevű birtokon éltek, de sajnos most ogrék garázdálkodnak arrafelé. Mivel egyikük sem érzett magában annyi erőt, hogy harcoljon velük, ezért engem kértek meg, hogy tisztítsam meg a helyet. Sajnos pontosan nem tudta egyikük sem, merre található a birtok, csak annyit tudtak mondani, hogy valamerre Chorroltól délre keressem. A többi városlakó is csak hallomásból ismerte Weatherleah-t, de egyikük azt a tippet adta, hogy kérdezzem meg Sabine Laul-t, a helyi Harcosok Céhének oszlopos tagját, aki gyakran szokott a környéken bóklászni. A tipp jónak bizonyult, Sabine ismerte a keresett birtokot, be is jelölte a térképemen. Így már könnyen odataláltam. Óvatosan körbejártam a birtokot, láttam az ogrékat is, szám szerint hárman voltak. Egyenként könnyen végeztem velük távolról, hála a nemrég megtanult új, villám alapú varázslatomnak. A testvérek nagyon boldogok lettek, mikor értesíttem őket az ogrék haláláról, majd megkértek, vezessem oda őket. Nagyon örültek, amikor újra szüleik birtokán álltak, Guilbert rögtön át is adta jutalmamat, egy zacskó aranyat, és azt mondta, testvérével együtt bármikor szívesen látnak otthonukban.

Az Apa Bűnei (by Darfe)

Miután Chorrolban visszaszereztem a testvéreknek a házukat (Weatherleah) egy kicsit leültem a szoborhoz pihenni ami a déli kapu előtt van. Éppen elszunyókáltam, amikor

egy fura Dunmer, Fathis Ules odajött és megszólított. Mivel hallott arról, hogy segítettem a testvéreknek visszaszerezni birtokukat, látva megbízhatóságomat, megkért ő is egy szivességre. Egy tárgyat kellett visszaszereznem, amit Albert Jemane, Reynald és Guilbert apja lopott el régen a Tolvajok Céhétől. Be is jelölte a térképen, hogy szerinte merre lelhetem fel az ellopott tárgyat. Ez a hely a Redguards Valley volt.

Amint odaértem, már éreztem az ogrék bűzét. Átverekedtem magam egy-két ogrén, majd megtaláltam a hordavezérüket a barlang alján. Pár jól irányzott csapás után már nem lélegzett többé... Megtaláltam nála a tárgyat amit a Dunmer keresett. Egy félelmetes, gyönyörűen megmunkált penge. Könnyű volt mint egy tollpihe, de rettentő éles és halálos. Ilyen szépen megmunkált kardot már nagyon rég óta nem láttam.

Mikor magamhoz tértem csodálattól, eszembe jutott, hogy vissza kéne vinni a Dunmernek a kardot. Félúton visszafelé csak a pengén járt az eszem. Ha a Tolvajok Céhétől lett ellopva, nem kis érték lehet. Átfutott a fejemben, hogy meg kéne kérdezni a kadról Chorrol kastélyában valakit, aki hátha tudja ki a jogos tulajdonosa. Ahogy visszaértem Chorrollba egyenest a kastély felé vezetett utam. Mikor beléptem leszólítottam Laythe Wavric-ot hátha tud valamit.

Ő elmondta, hogy ezt a kardot nagyon régen egy tolvaj lopta el a kastélyból és azóta keresik. Itt döntenem kellett: Vagy visszaviszem a Dunmernek a kardot és kapok érte némi csekély jutalmat, visszadom a kardot jogos tulajdonosának így megkapom Chorrol legnagyobb hőseinek kitüntetését, vagy megtartom a kardot magamnak.